

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

✍ Nr 2 (313) ✨ ROK XIX ✨ 10 III 2013 ✍

MARZEC

gazetka dla wszystkich parafian

Neokatechumenat w naszej parafii

KATECHEZY dla dorosłych i młodzieży

Jest nadzieja.
Bóg czeka na ciebie.
Przyjdź i posłuchaj.

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce: 13⁰⁰.

w Domu Pomocy Społecznej: 11⁰⁰

w święta zniesione:

7⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek

9⁰⁰ - 10⁰⁰ oraz 16⁰⁰ - 18⁰⁰

sobota 9⁰⁰ - 10⁰⁰

PORADNIA DLA NARZECZONYCH I MAŁŻEŃSTW:

każdy wtorek godz. 18:00

PORADNIA RODZINNA:

każdy wtorek godz. 15:00 - 20:00

tel: 605 638 203 Regina Zielińska

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:

środa od 16⁰⁰ do 18⁰⁰

Telefony:

Parafia: 56 610-22-40

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

księża wikariusze:

ks. Adam Czerwiński: 56 610-22-46

ks. Rafał Bochen: 56 610-22-44

ks. Krzysztof Juchniewicz: 56 610-22-45

Zakrystia: 56 610-22-48

Kochani Parafianie

Podczas tegorocznych wizyt kolędowych nawiedziliśmy ok. 2500 rodzin naszej parafii. Przeważnie to Ci wszyscy, którzy od lat przyjmują kolędę. Dla wielu był to moment ważny, świąteczny. Nasze spotkania były niezwykle serdeczne, dziękujemy Wam za to. Mimo, iż kolęda trwała często zaledwie kilka minut, po modlitwie i błogosławieństwie udawało się przeprowadzić wiele serdecznych i przyjaznych rozmów. Cieszymy się naszą parafią, tym co się dzieje w sprawach duszpasterskich, ale i kwestią materialną. Kościół i jego otoczenie wypiękniały, tak jak to kiedyś zakładaliśmy, jesteście z niego dumni. Wszystkie uwagi będziemy starali się uwzględniać w naszej pracy i w czasie spotkań z radą duszpasterską. Dla wielu z nas, wielkim przeżyciem było spotkanie z Jasnogórskim wizerunkiem Matki Bożej, który gościliśmy we wrześniu ub. roku. Jakby przedłużeniem tych pięknych chwil jest peregrynacja poświęconego wtedy wizerunku Matki Bożej, który też został „zetknięty” z Obrazem, który gościliśmy. Naszą radością jest to, że obraz nie stoi w kościele, ale wędruje od domu do domu. Kiedy jest przynoszony do kościoła zaraz przekazujemy go dalej. Praktycznie do czerwca Matka Boża jest już zaproszona każdego dnia, do któregoś z domów naszej parafii. Często przeżywamy w tym momencie błogosławione chwile nawiedzenia; jest czas na zatrzymanie, refleksję, może na chwilę chociaż wyłączamy telewizję, aby na bok poszła polityka, abyśmy cieszyli się rodzinnym spotkaniem z Matką Bożą.

Nie poddajemy się jednak tylko samemu zadowoleniu, mamy wypływać na jeszcze większą głębię naszej wiary. Bracia i Siostry wiecie, jak trudno być dzisiaj chrześcijaninem w miejscach pracy, w rodzinach, jak trudno nieraz odpowiadać nam na rozmaite zarzuty, płynące pod adresem Kościoła. Co rusz pojawiają się w mediach takie czy inne doniesienia na temat Kościoła i trudno w tym wszystkim się znaleźć.

Często dzisiaj ludzie mówią, ja wierzę w Boga, ale Kościół jest mi niepotrzebny. Jednocześnie Ci sami ludzie przynoszą do chrztu dzieci, prowadzą je do I Komunii św.

A my? Też często brakuje nam wiary i umocnienia we wierze,

brak nam głębi. Boimy się tą wiarę wyznać w naszym codziennym środowisku. Bóg mówi do Jeremiasza: "Nie lękaj się... bo jestem z tobą, by cię chronić" (Jr 1, 8). Człowiek wybrany przez Boga, jako herold jego słowa, może liczyć na łaskę Bożą, która go uprzedzi i będzie mu towarzyszyła we wszystkich okolicznościach. Trzeba tylko w to uwierzyć.

Kiedy 13 czerwca ub. roku dokonywała się uroczysta konsekracja naszej świątyni Ksiądz Biskup Andrzej Suski mówił, że zakończył się pewien etap budowy świątyni, ale najtrudniejsze przed nami, budowanie żywego, świadomego Kościoła, tak bardzo potrzebnego w dzisiejszym świecie. Potrzeba czytelných świadków wiary, którzy sami uwierzą, ale również sami będą tymi, którzy tę wiarę przekazywać będą w dzisiejszym trudnym świecie. Od kilku tygodni chcemy przedstawić Wam kochani nową duszpasterską propozycję. Zaprosiłem wspólnotę neokatechumenalną, aby w naszej parafii głosiła nam katechezy, na pogłębienie naszej wiary. Mam nadzieję, że ta propozycja zostanie przyjęta z życzliwością. To nie konkurencja dla grup już istniejących, to propozycja skierowana zwłaszcza do tych, którzy nie są zadowoleni ze swojego życia duchowego, szukają odpowiedzi na liczne pytania dotyczące swojej wiary, czy nie potrafią się znaleźć w tym świecie. Jest rozwiązanie, posiada je Ten, który nas stworzył i ma dla nas cudowny plan, niezależny od świata ekonomii czy polityki. Proszę was, skorzystajmy z tej propozycji, może to kolejna szansa dla nas, by zbliżyć się do Boga i drugiego człowieka.

Ks. Wojciech Miszewski

HARMONOGRAM KATECHEZ NEOKATECHUMENALNYCH

10 marca niedziela
11 marca poniedziałek
14 marca Czwartek
15 - 17 marca Konwivencja

HISTORIA DROGI NEOKATECHUMENALNEJ

W 1964 roku Francisco (Kiko) Argüello, malarz urodzony w León (Hiszpania) i Carmen Hernández, absolwentka chemii, wychowanka Instytutu Misioneras de Cristo Jesús, spotykają się wśród mieszkańców baraków ze slumsów Palomeras Altas, na peryferiach Madrytu. Po trzech latach, w tym środowisku złożonym przede wszystkim z ubogich, formuje się pewna synteza kerygmatyczno-katechetyczna, oparta na Słowie Bożym, Liturgii i doświadczeniu wspólnotowym, a w nurcie Soboru Watykańskiego II stanie się podstawą tego, co Droga Neokatechumenalna zaniesie na cały świat.

Z baraków to doświadczenie szybko przechodzi do niektórych parafii Madrytu i Zamory. Ta synteza kerygmatyczno-katechetyczna, uformowana wśród mieszkańców baraków Palomeras Altas, była poddana konfrontacji w parafiach, zwłaszcza zamożnych, gdzie szybko można było zobaczyć, że katechezy były używane jako konferencje, do „zewnątrznego przykrycia się”, a nie jako droga nawrócenia i „kenozy”, gdzie powoli zadaje się śmierć staremu człowiekowi, by być znów przyodzianymi w nowe stworzenie w Duchu Świętym.

W ten sposób stopniowo wyłaniał się Chrzesz, jako droga do przebycia, aby dojść do wiary dojrzałej, zdolnej odpowiedzieć na dokonujące się przemiany społeczne.

Wkrótce pojawiła się konieczność dokonania pierwszej refleksji na temat doświadczenia tego, co się działo; tego, co Pan sprawiał w tychże wspólnotach. W kwietniu 1970 roku, w Majadahonda, w pobliżu Madrytu, inicjatorzy Drogi, Kiko i Carmen, razem z odpowiedzialnymi, przebiterami i kilkoma proboszczami z pierwszych wspólnot już istniejących, zebrali się by przeprowadzić pierwszą refleksję nad tym, czego Duch Święty dokonywał pośród nich. Przygotowano kwestionariusz z zasadniczym pytaniem: czym są te wspólnoty powstające w parafiach?

Po trzech dniach modlitwy i pracy osiągnięto jednomyślnie następującą odpowiedź:

Czym jest Wspólnota

Wspólnota to Kościół, który jest widzialnym Ciałem Chrystusa zmartwychwstałego. Rodzi się z głoszenia „Dobrej Nowiny”, którą jest Chrystus, zwycięzca w nas tego wszystkiego, co nas zabija i niszczy.

To głoszenie jest apostołskie: jedność i zależność od Biskupa, gwarancja prawdy i powszechności.

Jesteśmy powołani przez Boga, by być sakramentem zbawienia wewnątrz aktualnej struktury parafialnej; rozpoczyna się droga ku dojrzałej wierze, poprzez Katechumenat przeżywany w oparciu o „trójnóg”: Słowo Boże, Liturgia i Wspólnota.

Misja tych wspólnot w aktualnej strukturze Kościołów

Ukazywać nowy sposób przeżywania Ewangelii dzisiaj, mając na uwadze głębokie potrzeby człowieka i moment historyczny Kościoła.

Otwierać drogę. Wzywać do nawrócenia.

Nie narzucać się. Wspólnoty czują się zobowiązane, aby niczego nie niszczyć, by wszystko szanować, ukazując owoc Kościoła, który się odnawia i który mówi do swoich Ojców, że byli płodni, ponieważ z nich zostały zrodzone.

Jak realizuje się ta misja ?

Te wspólnoty narodziły się i pragną pozostawać wewnątrz Parafii, z Proboszczem, aby dawać znaki wiary: miłość i jedność. „Miłujcie się wzajemnie tak, jak Ja was umiłowałem. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi” (J 13,34-35). „Ojcze, Ja w nich, a Ty we Mnie. Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał” (J 17,23). Miłość w wymiarze Krzyża oraz jedność są znakami budzącymi pytania konieczne do tego, aby można było głosić

Jezusa Chrystusa.

Na zakończenie konwencji przybył ówczesny Arcybiskup Madrytu, który już znał to doświadczenie baraków i zachęcił, by przenieść je do parafii. Przeczytano mu refleksję, która dojrzała podczas spotkania. Po jej wysłuchaniu Arcybiskup powiedział: „Gdybym ja to napisał, byłaby to najpiękniejsza stronica mego życia”.

Kilka lat później, gdy Droga rozprzestrzeniła się już w wielu parafiach Rzymu i w różnych diecezjach Włoch, Kongregacja Kultu Bożego wezwała inicjatorów, chcąc się dowiedzieć na czym polega to itinerarium ponownego odkrywania Chrztu oraz ryty, które sprawowaliśmy. Ówczesny Sekretarz Kongregacji, Bp Annibale Bugnini i grupa towarzyszących mu ekspertów, byli pod bardzo dużym wrażeniem widząc, że to, co od kilku lat opracowywali na temat katechumenatu dla dorosłych a co niebawem miało zostać opublikowane jako Obrzędy Chrześcijańskiego Wtajemniczenia Dorosłych (OCWD) Duch Święty, poczynając od ubogich, już wprowadzał w czyn. Po dwóch latach studiów nad tym, co robiły wspólnoty, opublikowano w oficjalnym biuletynie Kongregacji (Notitiae), po łacinie, dla całego Kościoła, notę pochwalną: „Praeclarum exemplar” dzieła dokonywanego przez Drogę Neokatechumenalną. Uzgodniono z nimi nazwę: „Neokatechumenat”, jako itinerarium chrześcijańskiej formacji pochrzcielnej, które podąża za wskazaniem zawartymi w IV rozdziale wspomnianych Obrzędów. Jest tam bowiem mowa o tym, że niektóre ryty dla nieochrzczonych, zaproponowane przez OCWD można także zastosować do osób już ochrzczonych, lecz niedostatecznie katechizowanych.

Wraz z tymi znaczącymi momentami historii Drogi należy przypomnieć podstawową jej cechę, którą Statut uznaje: możliwość przeżywania życia chrześcijańskiego we wspólnocie, odzyskując model eklezjalny pierwszych wieków.

Droga Neokatechumenalna, od swego powstania, została zaproponowana jako droga wtajemniczenia w wiarę: nie jest jakąś szczególną duchowością, ale drogą wzrastania, „itinerarium formacji katolickiej, ważnej dla społeczeństwa i czasów dzisiejszych” (Jan Paweł II, List „Ogniquivalvolta”).

Jest to proces dojrzewania do wiary odbudowującej wspólnotę chrześcijańską: a ta staje się znakiem dla świata i opiera się procesowi sekularyzacji. Na tej drodze wiary w kierunku radykalizmu własnego Chrztu czymś centralnym staje się wspólnota chrześcijańska, a jej zasadniczym jądrem rodzina. To właśnie w łonie konkretnej wspólnoty chrześcijańskiej osobiście dokonuje się żywe i bezpośrednie doświadczenie życia chrześcijańskiego. Otrzymuje się słowo, które staje się liturgią i które powoli wzrasta w koinonia, we wspólnotę. Sam Bóg jest bowiem wspólnotą osób.

Wiele było darów Ducha, które charakteryzowały rozwój Drogi, w szczególności Katechisci wędrowni, Rodziny w misji, Seminaria „Redemptoris Mater”.

Różni biskupi, z troską o sytuację sekularyzacji obecną w tylu parafiach, widząc, że w tych parafiach gdzie narodziła się Droga Neokatechumenalna powstawały małe, żywe wspólnoty pełne ludzi oddalonych od Kościoła, zabiegali o możliwość otwarcia tego samego procesu inicjacji chrześcijańskiej, prosząc o katechistów z innych miast lub narodów. To zrodziło katechistów wędrownych. Podczas spotkań katechistów przedstawiane są te prośby biskupów i w sposób wolny wzywani są ci, którzy się czują powołani, aby wyruszyć do głoszenia Ewangelii i oddać się do dyspozycji tej misji, w oparciu o mandat jaki daje własny Chrzt. W ten sposób ukazuje się na nowo model Kościoła pierwotnego ewangelizowanego przez apostołów i katechistów wędrownych, którzy nie tworzą jakiejś specjalnej grupy. Pozostają włączeni we własne wspólnoty i parafie, z których wyruszają i do których okresowo powracają.

W ten sposób, powoli, poprzez doświadczenie i na wielu konwivencjach formacyjnych utworzono ekipy wędrownych dla ewangelizacji, złożone z kobiet i mężczyzn stanu wolnego, lub z małżeństw, oraz kapłana, który otrzymuje pozwolenie od własnego Biskupa lub Przełożonego zakonnego. Wyruszają one na pewien czas do innej diecezji, w porozumieniu z Biskupem, który ich zaprasza, by otwierać Drogę Neokatechumenalną w parafiach. Wspomniana struktura ewangelizacji, jakby rusztowanie, jest koordynowana przez Ekipę Odpowiedzialną za Drogę Neokatechumenalną, złożoną z inicjatorów, Kiko i Carmen, i z prezbitera, Ojca Mario Pezzi. W ciągu ponad trzydziestu lat, Droga rozprzestrzeniła się na pięciu kontynentach.

W obliczu sytuacji w Europie Północnej, gdzie sekularyzacja trwa już od wielu lat, Kościół zmniejsza się i znajduje się w sytuacji skrajnej słabości, przede wszystkim zniszczona jest rodzina. Czerpiąc natchnienie ze słów Ojca Świętego, Kiko i Carmen dostrzegli konieczność posłania rodzin w misji, tak dla zakładania Kościoła w niektórych rejonach „terra nullius”, jako „implantatio ecclesiae”, jak też dla wsparcia i wzmocnienia istniejących wspólnot przy pomocy rodzin, które ukazałyby oblicze „rodziny chrześcijańskiej”.

Również w Ameryce Południowej, z powodu ogromnej migracji ze wsi w kierunku peryferii wielkich miast oraz biorąc pod uwagę brak duchowienstwa, by otwierać nowe parafie, wielkie aglomeracje miejskie padają łupem sekt. Biskupi, widząc siłę ewangelizacyjną, jaką posiada Droga, prosili o wysłanie rodzin w te centra peryferyjne, często stanowiące ogromne osiedla baraków, by tworzyły ogniska ewangelizacji zdolne powstrzymać sekty, formując małe wspólnoty, w oczekiwaniu na możliwość posłania jakiegoś prezbitera i tworzenia nowych parafii.

Wszystko to sprawiło, że w 1988 roku Ojciec Święty Jan Paweł II wysłał do wielu Diecezji pierwsze sto rodzin, o które Biskupi poprosili.

Rodziny te pozostając zjednoczone z własną wspólnotą neokatechumenalną włączoną w parafię, są utrzymywane przez wspólnotę i parafię w zakresie kosztów podróży, wynajmu mieszkań, budowy nowych kościołów, wsparcia moralnego, listów, modlitw, itd. Rodzi się w ten sposób korzystna współpraca pomiędzy wspólnotą, parafią i misją.

Z tego dzieła ewangelizacji, zapoczątkowanej przez rodziny w różnych rejonach, pojawiła się bardzo szybko potrzeba prezbitarów, którzy podtrzymywaliby te nowe, zaledwie powstałe wspólnoty, i przy udziale których można by utworzyć ewentualne nowe parafie.

W tym kontekście narodziły się Seminarium „Redemptoris Mater”: dzięki proroczej wizji inicjatorów Drogi, odwadze Papieża Jana Pawła II oraz zapałowi misyjnemu rodzin w misji prawie wszystkie z wieloma dziećmi. Właśnie świadectwo wiary tych rodzin okazało się fundamentalne dla reewangelizacji i tworzenia nowych parafii.

Seminarium te są diecezjalne: erygowane przez Biskupów, w porozumieniu z Międzynarodową Ekipą Odpowiedzialną za Drogę, i rządzą się normami obowiązującymi dla formacji i inkardynacji duchowieństwa diecezjalnego; są misyjne: prezbyterzy w nich uformowani są gotowi, żeby być posłanymi przez Biskupa w jakiegokolwiek miejsce świata; są międzynarodowe: seminarzyści pochodzą z różnych krajów i kontynentów, co jest konkretnym znakiem katolicyzacji, jak też dyspozycyjności, by być posłanymi gdziekolwiek.

Najbardziej jednak znaczącą cechą tych Seminarium jest to, że z jednej strony stanowią dar, który pomaga Diecezji w otwieraniu się na misyjność, aby iść na cały świat, a z drugiej strony znajdują w Drodze Neokatechumenalnej wsparcie, które towarzyszy seminarzystom w czasie ich przygotowania, a po przyjęciu prezbyteratu nadal ich podtrzymuje w permanentnej formacji.

Oprac. Ezechiele Pasotti

WIELKI POST W NASZEJ PARAFII

Nabożeństwa Pasyjne

Przez cały okres Wielkiego Postu zapraszamy na nabożeństwa pasyjne. W niedziele o godz. 17.00 odprawiamy Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym, a w piątki Drogę Krzyżową. Dla dorosłych po Mszy św. o godz. 8.30 i 18.00, dla dzieci o godz. 17.00, dla młodzieży o godz. 19.15. W dni powszednie Droga Krzyżowa po Mszy św. o godz. 8.30. Za udział w nabożeństwach można zyskać Odpust Zupełny.

Dary dla najuboższych

Pragniemy przygotować świąteczne paczki dla najuboższych naszych parafian. Upominki składamy do kosza przy ołtarzu św. Joanny. Prosimy, aby składane przedmioty były nowe, a żywność o długim okresie przydatności w trwałych opakowaniach. Zbiórka przed świętami Bożego Narodzenia okazała się bardzo owocna. Zespół charytatywny Akcji Katolickiej przygotował ponad 50 bardzo wartościowych paczek dla wszystkich potrzebujących, uwzględniając samotne osoby i wielodzietne rodziny. Prosimy także o informację o osobach potrzebujących pomocy. Nazwiska i adresy można zgłosić w biurze parafialnym, w zakrystii lub wkładać do skarbony św. Antoniego. Ofiary pieniężne na ten cel można składać do skarbony św. Antoniego i wpłacać na konto parafialne.

Poradnictwo rodzinne

Pierwsze spotkanie dla narzeczonych, którzy w najbliższym czasie pragną zawrzeć Sakrament Małżeństwa w sobotę 16 marca o godz. 10.00. Natomiast Kurs Przedmałżeński rozpoczniemy w piątek 10 maja o godz. 19.00.

Spowiedź Wielkanocna

Rozpoczął się okres spowiedzi wielkanocnej. Kartki do spowiedzi będą wyłożone są na stoliku pod chórem oraz dostępne w biurze parafialnym. Na podstawie oddawanych kartek wystawiamy potrzebne zaświadczenia. Oddanie kartki jest też deklaracją, że jesteśmy ludźmi wierzącymi i praktykującymi.

Pielgrzymka do Sanktuariów Alpejskich

Zapraszamy na pielgrzymkę do Sanktuariów Maryjnych Europy od 7 maja. Odwiedzimy sanktuaria i zabytki Austrii, Niemiec i Szwajcarii. Zapisy w biurze parafialnym.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Parafia św. Antoniego w Toruniu

17 - 20 marca 2013 r.

Rekolekcjonista:

o. Ireneusz Byczkiewicz - Redemptorysta

Niedziela 17 marca 2013 r.

Msze św. z naukami rekolekcyjnymi :

7.30, 9.00, 10.30, 12.00 /z udziałem dzieci/,

13.30, 18.00 /z udziałem młodzieży/.

Po Mszy św. wieczornej spotkanie z młodzieżą.

Poniedziałek 18 marca 2013 r.

7.00, 9.00, 18.00 Msze św. z nauką rekolekcyjną

19.15 rekolekcyjne spotkanie dla młodzieży

Wtorek 19 marca 2013 r.

7.00, 9.00, 18.00 Msze św. z nauką rekolekcyjną

19.15 rekolekcyjne spotkanie dla młodzieży

Środa 20 marca 2013 r.

7.00 - Msze św. z nauką rekolekcyjną

9.00 Msza św. z nauką rekolekcyjną dla chorych.

Sakrament Chorych

18.00 Msze św. z nauką rekolekcyjną

Po Mszy św. koncert zespołu Duszpasterstwa Akademickiego parafii św. Józefa w Toruniu

Piątek 22 marca 2013 r.

18.00 Msza św. i Droga Krzyżowa ulicami parafii

Spowiedź św. rekolekcyjna

Od poniedziałku do środy: 8.30-9.00, 17.30-18.00

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń

tel. **56 610-22-40** e-mail: antoni@diecezja.torun.pl

strona internetowa: <http://antoni-torun.pl>

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiarę na gazetkę serdeczne „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a